

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az előbb a ... képviselő, utóbb dr. Róth Miklós ügyvéd által képviselt **felperes neve** felperesnek - a személyesen eljáró **I.rendű alperes neve** I. rendű és a dr. Mihály Róbert ügyvéd által képviselt **Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara** (1138 Budapest, Váci út 201.) II. rendű alperesek ellen **kártérítés megfizetésére kötelezés** iránt a Fővárosi Bíróság előtt 4.P.631.929/2003. számon megindított ügyben az elsőfokú bíróság 2007. február 13. napján kelt 18. sorszámú ítélete ellen, a felperes részéről 19. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

A felperest a kereseti illeték megfizetése alól mentesíti.

A kereseti és fellebbezési illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A felperes 2003. november 26-án előterjesztett kereseti kérelmében az I. rendű alperest, mint volt önálló bírósági végrehajtót, míg II. rendű alperesként a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamarát vonta perbe. Velük szemben kereseti kérelme az volt, hogy a bíróság kötelezze az I. és II. rendű alpereseket a Vht. 236. § (1) és (3) bekezdése alapján 35.432 Ft. tőke és 1994. február 22-től 28.232 Ft tőke után számított, kifizetésig esedékes évi 20 % kamat, valamint költség megfizetésére.

A felperes előadta, hogy kereseti követelését arra az előzményi eljárásra alapítja, mely szerint 1993.május 26-án egy vevő

részére 28.000 Ft értékben képet értékesített. Nevezett e vételárat nem fizette meg és a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság Pk.XV.51.969/1994. számon fizetési meghagyást bocsátott ki, mely fizetési meghagyás 1994. augusztus 2-án jogerőre emelkedett. A végrehajtási eljárás az I. rendű alperes, mint önálló bírósági végrehajtó előtt 23.V.2482/1995. számon indult meg és ezen eljárás során az I. rendű alperes mulasztására tekintettel az eredményes végrehajtásra nem került sor annak ellenére, hogy korabeli időben a felperes adósa vállalkozóként végzett tevékenységet.

A végrehajtó törvénysértő mulasztását a Budapest IV. és XV. Kerületi Bíróság 15.Pk.XV.60.588/2001/4. számon 2002. március 29-én megállapította.

Utalt arra a felperes, hogy a jelenleg eljáró önálló bírósági végrehajtó bár megállapította az adós jelenlegi állandó lakcímét, de további érdemi végrehajtási cselekményre nem került sor.

A II. rendű alperes marasztalását a felperes a Vht. 236. § (3) bekezdése alapján tartotta megállapíthatónak.

Az eljárás során az I. rendű alperes a felperesi kereseti kérelem elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy önálló bírósági végrehajtói jogviszonya 2001. augusztus 31-ével megszűnt. Kifejtette, hogy a végrehajtási eljárás még nem fejeződött be, így annak eredménytelenségét sem lehet megállapítani.

A felperes utóbb a II. rendű alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmétől elállt és e részében a per megszüntetésére került sor a 15-II. sorszámú végzéssel.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasította. Úgy foglalt állást, hogy az I. rendű alperesi önálló bírósági végrehajtó esetében a Ptk. 349. § (1) bekezdésében írt rendes jogorvoslatnak a Vht. 217. §-a szerinti végrehajtási kifogás minősül és e kifogást a felperes előterjesztette, sőt az eredményre is vezetett. Ezért a felperes jogosult a kártérítési kereset előterjesztésére.

Kifejtette, hogy a bírósági és ezzel azonosnak tekintendő önálló bírósági végrehajtói jogkörben okozott kár megtérítésének konjunktív feltétele tehát a jogellenes magatartás, a végrehajtási tevékenységgel összefüggő kár bekövetkezte, a kettő közötti okozati összefüggés és az, hogy a kár rendes jogorvoslattal ne legyen elhárítható. Ezen feltételek bármelyikének hiánya esetén az alperes felelőssége nem állapítható meg és kártérítés megfizetésére nem kötelezhető. Rögzítette, hogy a perben becsatolt okiratok és a felek nyilatkozata, valamint hivatalos tudomás alapján a bíróság tényként állapította meg, hogy az I. rendű alperes önálló bírósági végrehajtóként működött 2001. augusztus 31-ig. Ennek során a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 1994. március 23-án kelt és 1994. augusztus 2-án jogerős fizetési meghagyása alapján az eredeti adóssal szemben elrendelt végrehajtási eljárás lefolytatására volt köteles.

Az elbírált kifogás alapján elfogadta, hogy az I. rendű alperes a végrehajtási ügyben törvénysértő mulasztást követett el azzal, hogy a végrehajtandó okirat hozzá 1995-ben történt megérkezését követően csak 1997. június 17-én hívta fel a végrehajtást kérőt a végrehajtási költségek előlegezésére, majd 2001. január 8-án kézbesítette az adósnak a végrehajtási lapot és hívta fel őt a teljesítésre. Ugyancsak jogellenesnek mondta azt, hogy az adós lakcímének megismerésétől 2001. április 18-ig további végrehajtási cselekményt nem végzett.

A felperesi keresetet a jogellenes alperesi magatartás ellenére azért nem találta megállapíthatónak, mert bizonyítási indítvány hiányában a bíróság a kártérítésnek a további elemeinek vizsgálatát érdemben nem tudta elvégezni. Így pl. a végrehajtási iratok hiányában nem tudott meggyőződni arról, hogy időközben sem járt a folyamatban lévő végrehajtás eredménnyel vagy sem, és nem tudott állást foglalni abban a kérdésben sem, hogy az 1995-ben megkezdett és esetlegesen szakszerűen lefolytatott mulasztás nélküli végrehajtási eljárás során a felperes követelése behajtható lett volna-e, vagy sem. Mindebből azt a következtetést vont le, hogy a bizonyítatlanság következményei a felperest terhelik. Ezért utasította el a felperes kereseti kérelmét és marasztalta a felperest az eljárási illetékben.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel. Fellebbezésében vitatta az elsőfokú bíróságnak az bizonyítékok értékelése kapcsán elvégzett tevékenységét, különös figyelemmel a bizonyítási teher kérdésében elfoglalt álláspontot. Véleménye az volt, hogy az alperes jogellenes magatartásának bizonyítását követően az alperes lett volna köteles önmagát kimenteni és neki kellett volna a felperesi álláspont szerint indítványozni a végrehajtási iratok beszerzését, melyből megállapítható lett volna, hogy az eredményes végrehajtásra a mai napig lehetőség van.

Az ellenérdekű fél a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - mivel a fellebbezés az ítélet egészét érintette - teljes terjedelmében bírálta felül (Pp. 228. § (4) bekezdés).

A benyújtott fellebbezés alaptalan.

A per főtárgya tekintetében az elsőfokú bíróság helytállóan döntött akkor, amikor a kártérítés általános szabályaira utalva azt az álláspontját fejtette ki, hogy a jogellenes magatartás, a kár megléte és a kár és a jogellenes magatartás közötti okozati összefüggés bizonyítása a felperes feladata. Jelen esetben e bizonyítási kötelezettségének a felperes csak részben tett eleget, nem elégséges a kártérítés megfizetésre kötelezéshez az alperesi jogellenes magatartás bizonyítása, ehhez a ténylegesen bekövetkezett kárt is a felperesnek kell igazolni. Erre pedig az elsőfokú eljárásban a végrehajtási iratok híján nem került sor. Mindebből következik, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság annak helyes indokai folytán a Pp. 254. § (3) bekezdésre utalással a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperest az elsőfokú eljárási illetékben marasztalta.

A felperes ugyanis csatolta azt a nyilatkozatot, mely szerint az 1990. évi XCIII. törvény 5. § (2) bekezdése értelmében a per megindítását megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenységből származó jövedelme után társasági adófizetési kötelezettség alá nem esett. A felperes egyesületnek minősül és e minőségében személyes illetékmentesség illeti. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárási illeték megfizetése alól mentesítette és ugyanezen jogszabály alapján megállapította, hogy az első- és a másodfokú illeték az államot terheli.

A pernyertes alperesnek érdemi költsége nem merült fel, ezért a másodfokú költségekről a határozathozatalt mellőzte.

Budapest, 2007. szeptember 27.

Dr. Tölg-Molnár László s.k.
a tanács elnöke, előadó

Dr. Hóbl Katalin s.k.
bíró

Dr. Katinszky Márta Cecília sk.
bíró

A kiadmány hitelül: